

maalet. Jeg kan i alt Fald ikke forstaa, at Forslaget paa denne Begrundelse kan gaa gennem Folketinget op til det andet Ting uden Udvalgsbehandling.

Indenrigsministeren (Bransen): Det er jo en meget glædelig Modtagelse, dette Lovforslag har faaet af de ærede Medlemmer for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), Tisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) og Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen). Det sidstnævnte ærede Medlem rettede dog to Spørgsmaal til mig i Anledning af Lovforslaget. Det første gik ud paa Forstaaelsen af en Sætning i Bemærkningerne, som lød saaledes, at denne Bane fra Fjerritslev til Tisted vilde danne en naturlig Afslutning paa Jærnbaneanettet Nord for Limfjorden. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at der ikke var ment dermed, at der ikke skulde kunne komme flere Baner Nord for Limfjorden, naar vi fik denne Lov gennemført. Meningen er den, at denne Bane, som man ogsaa kan overbevise sig om ved at kaste et Blik paa Jærnbankortet, danner en naturlig Afslutning paa det *bestaaende* Jærnbaneanet Nord for Limfjorden. I den Henseende kan jeg henholde mig til, hvad der i Dag er udtalt af en Række Talere om Nødvendigheden af denne Fortsættelse, som i øvrigt allerede er kendt siden 1894, da Loven om de private Baner blev vedtaget. Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem for Halvrimmen rettede til mig, angik Færgefarten mellem Aggersund og Løgstør. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at den Sag er Genstand for meget alvorlige Overvejelser, og hvis Forholdene ikke havde stillet sig, som de have gjort, vilde der paa Finansloven være fremsat Forslag om en Færgefart i Henhold til det Andragende, der i Fjor blev henvist til Ministeren. Det har imidlertid vist sig, at de Penge, der den Gang ansaas for nødvendige til denne Færgefart, nu ikke ere tilstrækkelige, det ny Overslag viser et højere Beløb. Og nu kommer det ærede Medlem og siger, saa vidt jeg erindrer stik mod Andragendets Mening, at, hvis der kommer en saadan Færgefart fra Aggersund til Løgstør, vil det ikke være tænkeligt andet, end at man saa ogsaa vil forlange en Jærnbane fra Fjerritslev til Aggersund, og saa vil hverken den Dampfærgeplan, man havde i Fjor eller den i Aar passe. Jeg tror derfor, at Dampfærgefarten mellem Løgstør og Aggersund har bedst af at hvile endnu et Aars Tid, indtil man kommer til en

bestemt Mening om, hvad den skal gaa ud paa, om den skal være af rent lokal Karakter eller være en Forbindelse mellem Banerne Nord og Syd for Limfjorden. Andragendet holder paa det første, medens det ærede Medlem hævder det sidste. Jeg tror derfor, det er bedst, at vi overveje Sagen nærmere, saa meget mere som det foreliggende Overslag viser sig ikke at være rigtigt, i alt Fald er det Beløb, som Folketinget i Fjor mente, at Staten skulde ofre, ikke tilstrækkeligt. Forhandlingerne ere imidlertid stadig i Gang, og det skulde være mig kært, om vi kunne naa til en Afslutning desangaaende, men saa skulde det ogsaa være en Afslutning, der ikke hurtigt skulde vise sig at være forhastet.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Claussen) var ikke tilfreds med Forslaget, og jeg er enig med ham i, at det vilde være et farligt Skraaplan at komme ind paa at yde $\frac{3}{4}$ i Tilskud til eventuelle ny private Baner. Naar det ærede Medlem siger, at han ikke har kunnet forstaa, at den ærede Finansminister ikke skulde have sagt til mig, at jeg skulde passe paa, maa jeg oplyse om, at Finansministeren netop har sagt det, og det er ogsaa blevet saa tydelig udtalt i Anmærkningerne, som det overhovedet er muligt, at man forvarer sig mod, at der herfra kan gøres Slutninger med Hensyn til, hvad Staten maatte være villig til at yde til saadanne Anlæg. Det vil ogsaa være beroligende for det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), der ligeledes var bekymret i den Henseende. Sagen er, at der fra den store jydskke Jærnbankommission foreligger et Forslag om betydelige Statsbaneanlæg i Jylland og i Forbindelse dermed ogsaa om en Række private Baner med Tilskud fra Statskassen, og man tager der Ordet for et Statstilskud paa $\frac{3}{4}$ paa Grund af særlige Forhold i de forskellige Egne. Netop over for denne Udtalelse er det, at man har ønsket at forvare sig mod, at Staten skulde være villig til eller i Stand til at bidrage $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen, selv om en kgl. Kommission maatte have udtalt sig derfor. De ærede Medlemmer have udsaa Ret i, at det vilde være en betydelig Afrivelse fra det tidligere og til Dels en Forurettigelse mod de allerede bestaaende private Baner, det vilde være et Skraaplan, som man vel skal vogte sig for at komme ind paa. Jeg skal paa Grund af den givne Anledning gerne slutte mig til disse Udtalelser og sige: der kan ikke af dette Forslag drages nogen som helst Konsekvens i Retning af,